

Tervezett részletes program – TÍZ ÚJ BEMUTATÓ 2020 Szentendrei Teátrum és Nyár

A nagyszínpadon kortárs magyar darab ősbemutatójával nyitjuk az évadot. A ***Határátlépések*** munkacímű darab alkotói és szereplői kendőzetlenül és nyíltan szólalnak meg, belső határaikról és azok átlépéséről, a mindannyiunkban élő önképről. Ez a kép gyakran tetszetős és tetszelgő. Csak éppen a váratlan helyzetekkel nem számolunk, pedig másról sem szól az életünk. Hol húzódnak, és hogyan jelöljük ki saját határainkat? Érdemes óvni azokat, vagy inkább át kell lépni rajtuk? Hogyan viselkedünk a szélsőséges helyzetekben? Történeteink ezekre a kérdésekre keresik a választ, miközben megmutatják valós arcunkat.

Claudio Monteverdi – Bella Máté: ***Poppea megkoronázása*** című művét Almási-Tóth András zeneakadémiai opera-osztálya diplomaelőadásként viszi színre. Az időtlen barokk darabot, amely speciálisan maira igazított hangszereléssel, élő dzsesszbetétekkel hangzik majd el, a Liszt Ferenc Zeneakadémia mellett a Magyar Állami Operaház koprodukciós partnereként állítjuk színpadra a FRISS program részeként, a Ferenczy Múzeum akusztikailag jól védett, hangulatos belső udvarán.

A MűvészetMalom udvarán ***Theatrum mortis*** című színházi projektet a Forte Társulattal és a Ferenczy Múzeumi Centrummal valósítjuk meg. Az előadás magyarországi bemutatója a barokk kultúra hagyományát értelmezi át kortárs nyelven, követve azt a gondolatot, hogy az az igazi klasszikus, ami ma is képes megszólítani minket, ami ma is érvényes mondanivalót tud közvetíteni. A választott forma a barokk opera hagyományából indul ki, de azt a kortárs színház, annak is a fizikai színházi formája, melynek a Forte Társulat nemzetközileg is jegyzett képviselője, valamint a kortárs klasszikus zene eszközeivel interpretálja újra.

A Magyarországi Francia Intézettel korábbi években kialakított szakmai partnerség részeként Didier Caron: ***Fausse note (Hamis hang)*** című drámájának magyarországi ősbemutatójával folytatjuk bemutatóink sorát. A kétszereplős darab egy helyszínen, egy világhírű hegedűművész és dirigens öltözőjében játszódik, ám maga a történet országokon, évtizedeken és generációkon átívelő lélektani krimi, melyben lépésről lépésre derül fény a szereplők igazi identitására és a lassacskán feltáruuló közös múltra. A darab során a felelősség kérdése, a múlt feldolgozásának szükségessége, a hazugságok természetrajza, a hibák feldolgozásának, vagy elhallgatásának következményei, a hírnév értéke, a tehetség építette nimbusz ingatag volta kerül terítékre, míg a változatos játszmák során néha lehetetlen eldönteni, hogy a folyton változó sors vajon kinek milyen végkifejletet hozhat. A szerző rendezte előadás a 2017-es párizsi bemutató óta táblás házakkal futott elképesztő sikerszériát a Théâtre Michel színpadán.

Csehov: ***Három nővér*** című darabját ***3NŐVÉR, fiktív dokumentáció két részben*** címmel mutatjuk be új együttműködő partnerünkkel, a Soltis Lajos Színházzal való koprodukcióban. Az előadás rendezője, Sardar Tagirovsky, akinek rendezése a 2020-as MITEM fesztiválra is meghívást kapott, így ír a darabról: *A Három nővér* olyan dráma, amelyben több szimbólum lapul, mint hétköznapi valós helyzet. Pedig a hétköznapi valóság látszatát teremti meg az

olvasható szöveg. Képzeljünk el egy olyan történetet a 20. század elejéről, ami pár év alatt játszódik le és négy nap kb. 1-1 órájáról szól. Legalábbis az eredeti szöveg szerint. Akár egy modern filmsorozat négy része. Egy fiktív dokumentációt mutatunk meg két részben. Az emlékek és álmok természetével fogunk játszani, az elmúlás és a búcsú érzetét felerősítve. Álomszerűen fogunk ide-oda utazni a négy nap emlékei közt. Mint ahogyan vágyakozni és félni szoktunk, úgy, ahogy egyik emlékből kerülünk a másikba, miközben a világ tovább épül és halad a maga útján. Miközben épül a 20. század háborús rendszere és újrafelosztott, fogyasztói társadalma. Miközben kiépül a 21. század elejének közönye és képmutató virtuális rendszere.

Craig Warner: ***Idegenek a vonaton*** című színművét Patricia Highsmith, a pszichothrillerek mesteri megteremtője ihlette. Regényéből Alfred Hitchcock készített filmet 1951-ben. Guy és Charles találkozása a vonaton véletlenszerű és rövid. Közös útjuk mégis kíméletlenül hosszú, sötét szimbiózissá válik. Persze a helyzetek mindennél ravaszabbak és jóval bonyolultabb jelenségekről van szó, mint a tökéletes gyilkosság. Mindenkit manipulál valaki, mert hát mindenki sebezhető. És a végén még mindig marad egy kérdés: egészen biztosak vagyunk abban, mi is történt valójában? A darab magyarországi ősbemutatóját két régebbi együttműködőnkkel, a Rózsavölgyi Szalonnal és Dunaújvárosi Bartók Kamaraszínházzal tartjuk.

Wolfram Lotz: ***A nevelés sötétsége*** című hangjátéka, Joseph Conrad: *A sötétség mélyén* című regénye, Francis Ford Coppola: *Apokalipszis most* című filmje, valamint Patrick Cockburn: *The Age of Jihad* című riportkötete nyújt kiindulási alapot a Színház- és Filmművészeti Egyetem hallgatóinak, Dohy Balásznak és Komán Attilának, hogy létrehozzák saját olvasatukat a nyugati emberről, aki a vadonba, az őserdőbe utazik, amelynek monotonitásától és az állandó veszélyérzettől, az ismeretlennel való találkozástól megőrül. A dráma fókuszában a posztkolonializmus ellentmondásossága, a „civilizált” embernek a mára ismeretlenné vált ősi elemekhez (természet, őserdő, saját tudatunk) való viszonya áll. Ezen kívül felbukkan két szomáliai kalóz is, akik szintén a kizsákmányolt harmadik világbeli emberek megítélhetőségének nehézségét idézik föl bennünk, hiszen erről a világról sem az író, sem az alkotó, sem a néző nem tud semmit.

Függöny – próba és premier egy produkcióban. A Színház- és Filmművészeti Egyetem báboosztálya Sardar Tagirovsky vezetésével készül Jean-Baptiste Poquelin Molière *Versailles-i rögtönzés* c. drámája és egyéb művei, Mihail Bulgakov: *Képmutatók cselszövése* és *Molière úr élete* c. művei, illetve Molière-korabeli dokumentumok feldolgozására. Valóság, vagy illúzió? Élet, vagy színház? Tragédia, vagy komédia? Klasszikus, vagy kortárs? Örök kérdések ezek, talán általánosak is. Banálisak. De mindenképpen lényegesek. Akár Molière társulatában is. Ilyen értelemben klasszikusról beszélünk, ami egyben kortárs is. A színház lételeme a közösség, a csapat. Talán az ember, az emberiség lételeme is ez. Egy idea. Egy szemfényvesztés. Egy örök vágyódás az alkotói lét iránt. Közösen vagyunk magányosak. Ez összeköthet bennünket. Az osztály hallgatóinak vizsgaelőadását a Szentendrei Teátrummal együttműködésben valósítják meg az alkotók.

Kurt Weill - Bertolt Brecht: **Koldusopera** című klasszikusát a Budaörsi Latinovits Színházzal együttműködésben mutatjuk be, Fehér Balázs Benő rendezésében. A *Dreigroschenoper* ősváltozata, John Gay 1728-as zenés balladákkal teletűzdelt műve valószínűleg minden idők első musicalje. A világraszóló sikert Kurt Weill egy új zenés műfaj megteremtésével, Brecht egy új színpadi formával és az éles társadalomkritikával indokolta. A *Koldusopera* megírásakor mindössze harmincéves, de szemtelenül nagyképű Bertolt Brecht valóban radikálisan újat állított előadásaival. A színészeinek azt mondta: Mutassátok meg, hogy megmutattok! A nézőinek pedig azt: Ne vágjátok már ezt a romantikus képet!

A tavalyi operagálánk minden képzeletet felülmúló sikerén felbuzdulva, idén az évad zárásaként rendezünk kiemelkedő **Operaünnepet**. Az a rengeteg alkotó és művész, aki az elmúlt évek során a Szentendréről induló Co-Opera működése folyamán bekapcsolódott a nagyszerű kezdeményezésbe, tavaly új műfajt hozott létre jubileumi évadunk nyitányaként. A már bemutatott és az előkészület alatt álló Co-Opera produkciók szcenikai és játékelemeire alapozva a fiatal alkotói és szereplői körrel közösen alakítjuk ki azt a dramaturgiai szövetet, melynek kifejtése során az operaszínpadokon gyakran hiányzó humor és frissesség hozza közel a műfajt a fiatalabb nézőkhöz és a műfajjal ismerkedőkhöz. A hazai operajátszás élvonalához tartozó énekes szólistákat idén is az Óbudai Danubia Zenekar kíséri, Dinyés Dániel karmester vezetésével. A gálát Bocskor-Salló Lóránt rendezi.